

Πυρηνική ενέργεια: και πάλι το δίλημμα!

Κυριάκος Τσιμίλλης

Και ξαφνικά η ανθρωπότητα... ανακάλυψε την πυρηνική ενέργεια και τους κινδύνους της και μάλιστα στο επίπεδο της «ειρηνικής» (;) της χρήσης. Φαίνεται πως ήταν αναπόφευκτο, ότι ο πολύς κόσμος χρειαζόταν κάτι δραματικό για να αφυπνιστεί. Έτσι μετά το ατύχημα στην Πενσυλβανία το Μάρτη του 1979 κάπου ξεχάστηκε το πράγμα για να 'ρθει η τραγωδία του Τσέρνομπιλ να μας το θυμίσει πάλι...

Κι αν επρόκειτο για μια συμφορά, από ιδιοτροπία της φύσης ή αμέλεια ανθρώπινη, από τις συνηθισμένες, όλο και κάτι θα μπορούσε να κάνει η ανθρωπότητα στα γρήγορα, σε τοπικό ή ευρύτερο επίπεδο. Στην πυρκαγιά όσοι μπορούν να κουβαλήσουν ένα κουβά με νερό συμβάλλουν στο σβήσιμο της. Στις πλημμύρες μπορεί κανείς να ελπίζει πως σιγά σιγά τα νερά θα αποτραβηχτούν. Ακόμα και στο σεισμό ίσως κάτι μπορείς να προλάβεις μα και, έστω και λίγες ώρες πριν, είναι δυνατή κάποια πρόβλεψη... Με τη ραδιενέργεια όμως δεν μπορεί να γίνει κάτι ανάλογο. Αν αρχίσει να εκπέμπεται ραδιενέργεια το μόνο που μας μένει είναι να περιμένουμε να λιγοστεύει με το χαρακτηριστικό ρυθμό που εξαρτιέται από το συγκεκριμένο ραδιενεργό υλικό. Είναι γεγονός ότι σε ορισμένες περιπτώσεις (με μικρό δηλαδή χρόνο υποδιπλασιασμού ή ημιζωής) μπορεί να είμαστε κάπως τυχεροί μια και το αποτέλεσμα θα' ναι σχετικά περιορισμένης έντασης. Πολλές φορές όμως συνυπάρχουν και ραδιενεργά υλικά με πολύ μεγάλο χρόνο ημιζωής (ας πούμε μερικές εκατοντάδες ή και χιλιάδες χρόνια) οπότε...

Και δε μιλάμε μόνο για ατυχήματα στους σταθμούς πυρηνικής ενέργειας, που είναι πιθανά παρ' όλα τα μέτρα προφύλαξης και τα συστήματα ασφαλείας (που πάντα εξαρτώνται και από τις συγκεκριμένες επιλογές στο οικονομικό επίπεδο), αλλά και στη διάρκεια κανονικής τους λειτουργίας. Άλλωστε η συνολική διαδικασία «εξόρυξη του ορυκτού (οξειδίου του ουρανίου) - εμπλουτισμός του - λειτουργία του σταθμού - ρύπανση - ραδιενεργά κατάλοιπα» συνεπάγεται σημαντικά δυσμενή επίδραση και κινδύνους για τους εργαζομένους, τους κατοίκους γειτονικών (σε μεγάλη ακτίνα) περιοχών και το περιβάλλον γενικότερα. Για να μιλήσουμε μόνο για τα κατάλοιπα, μια «λύση» που χρησιμοποιείται. Είναι η αποθήκευση τους σε μεταλλικά δοχεία και η βύθιση τους στη θάλασσα, μ' όλο που η αντοχή τους στη διάβρωση από το νερό είναι περιορισμένη σε χρονικά επίπεδα χαμηλότερα από όσα απαιτούνται για ουσιαστική μείωση της ραδιενέργειας των καταλοίπων.

Για τούτο η ευαισθησία ενάντια στον ξέφρενο ανταγωνισμό των πυρηνικών εξοπλισμών θα πρέπει να καλύψει την ευρύτερη χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Άλλωστε ο όρος «ειρηνική» χρήση είναι ουσιαστικά θεωρητικός.

Η αξιοποίηση άλλων μορφών ενέργειας (και υπάρχουν τέτοιες πέρα από τα ορυκτά καύσιμα, η ηλιακή, η αιολική, η γεωθερμική, η παλιρροιακή ενέργεια κλπ) αξίζει να διερευνηθεί ακόμα περισσότερο. Άλλωστε ας μην ξεχνάμε ότι η ηλιακή ενέργεια είναι συντριπτικά περισσότερη (μερικές χιλιάδες φορές) απ' όση χρησιμοποιεί σήμερα ο άνθρωπος. Και είναι ανεξάντλητη και κύρια «καθαρή»...

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Εντός των Τειχών \(Τεύχος 12\), Δεκαετία 1980-1989, 1986, Λευκωσία, Λευκωσία \(νότια\), Πυρηνική ενέργεια](#)

Last
update: 2025/07/15 13:46 el:magazines:entostonteixon:no_12:nuclear1 https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_12:nuclear1

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_12:nuclear1

Last update: **2025/07/15 13:46**

